

ansat Afgiften for et nyt Tidsrum af 3 Aar, efterat de første 3 Aar ere udløbne, da medens hine næste 3 Aar, for hvilke Afgiften bliver ansat, løbe, at forandre Afgiften. Det vil altsaa ogsaa i Fremtiden lade sig gjøre at forandre den fastsatte Afgift, hvis Opkrævningsstermin ikke er udløben, for den tilbagestaaende Del af de 3 Aar.

Sobiesen: Det vilde jo umægtelig være en større Feil, hvis det ærede Medlem havde Ret i den Betragtning, han har gjort gjældende; men jeg tror rigtignok ikke, at Ordene i Lovforslaget passe til den Mening, det ærede Medlem lægger deri. Der staar jo udtrykkeligt i mit Forslag: „For den tilbagestaaende Del af de 3 Aar, for hvilke Afgiften senere er bestemt“; det maa altsaa være de 3 Aar, for hvilke Afgiften nu — saavidt jeg veed over hele Landet — er fastsat afvigte 1ste Januar. Jeg maa herefter umægtelig opfatte det saaledes, at en saadan Forandring midt i Trienniet altsaa kun kan finde Sted for den tilbageværende Del af det Triennium, for hvilket Afgiften alt er bestemt.

Jessen: Jeg forstaar dog Udtrykkene saaledes, at, naar f. Ex. Afgiften er fastsat for Aarene 1872—75, da er Afgiften i 1874 senest bestemt for dette Tidsrum, og Forandringen maa altsaa ogsaa kunne ske i Tidsrummet mellem 1872 og 1875.

Indenrigsministeren: Skjøndt jeg har været meget imod, at man overhovedet uvidede det nærværende Lovforslag, skal jeg dog sige, at den væsentligste Grund, som jeg har havt til at modsætte mig Saadant i det andet Thing, egentlig ikke kan siges at gjælde i nogen særdeles Grad ligeoverfor det foreliggende Vædringsforslag, hvilket jeg, i Overensstemmelse med hvad jeg udtalte ved 1ste Behandling, maa anse for at være — om jeg saa maa sige — jevnfides løbende for Rjbstæderne med, hvad der er gjort gjældende i Lovforslaget for Amterne. Jeg skal derfor for mit Vedkommende ikke vise nogen Modstand imod, at det ærede Thing ved-

tager Forslaget. — Hvad angaar den Strid, som er veist imellem de to ærede Medlemmer, vil jeg sige, at jeg lægger mindre Vægt paa Spørgsmaalet om „Opkrævningsstermin“ eller „Forsaldsstermin“, thi jeg tør dog antage, at der ved Opkrævningsstermin ikke forstaas netop den Dag, paa hvilken Vedkommende bliver krævet, men en bestemt Termin, inden hvilken Afgiften skulde være betalt, saaledes, at Forandringen ikke kommer til at berøre de Restancer, der muligvis maatte være paadragne Vægester, og jeg ser da ikke, da det jo indskrænker sig til saadanne Distrikter som enten en By eller et Amt, at Spørgsmaalet har nogen overdreven stor Betydning, ligesom jeg heller ikke tvivler paa, at ogsaa Andre ligesom det ærede Medlem her ved Siden af mig (Jessen) ville se sig istand til at slippe ud over en Vanskelighed som denne. Derimod kan jeg ikke give den ærede Forslagsstiller Ret i den Betragtning, han gjorde gjældende med Hensyn til det Spørgsmaal, om det er en Ret, der kan komme igjen, en Ret, som altsaa ikke blot gjælder for indeværende Triennium, men som ogsaa kan komme igjen ved en senere Ansættelse. Jeg tror rigtignok, at det vil være nødvendigt at betegne det lidt nærmere i Lovforslaget, hvad det er, der menes, dersom man ikke i Ordene skal finde en Bekræftelse paa den Mening, som det ærede Medlem har fremsat, nemlig, at man ogsaa paa et senere Stadium skulde kunne forandre det, som engang var fastsat, hvilket jeg vilde anse for urigtigt. — Jeg tilstaar, at jeg har overset, at dette Spørgsmaal kunde reises, og saafremt ingen af de ærede Forslagsstillere skulde ville stille Forslag derom til 3die Behandling, anser jeg mig forpligtet til at gjøre det, for at saa denne Utydelighed bort; thi det kan dog aabenbart ikke være Meningen, naar en Lov siger, at Afgiften skal fastsættes for 3 Aar ad Gangen, at man saa kan gjøre det om, saa ofte det senere behager En. Med disse Bemærkninger skal jeg altsaa udtale, at jeg ikke har Noget imod, at det ærede Thing vedtager Vædringsforslagene under Nr. 1 og 2.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes